

ний или тотемический порядок не отражает индивидуальное восприятие естественного порядка, классификация же природных явлений основывается на сходном делении социальной жизни.

Итак, космология мифотворчества и эпистемология Э. Дюркгейма составляют интерпретирующее и интерпретируемое качества научного изложения, за которыми прослеживается органика представлений об идеальных начала мира и воплощения последних в практике ритуала и жизни как таковой. Такой подход структуралиста-эпистемолога раскрепощал для естествознания опору на религиозную философию, которая стала реальностью научной мысли в XX – XXI веках. Эмоционально-иррациональный фактор как интерпретирующий символ мыслительных рационально-логических построений – таков итог герменевтики культуры по Э. Дюркгейму, который органично вписывается в современную диффузию видов знания и подводит мощную историческую базу под устои этих знаний.

Использованные источники

1. Дюркгейм Э. Элементарные формы религиозной жизни. Тотемистическая система в Австралии. (Введение, Глава 1) // Классики мирового религиоведения. Антология. – Т. 2. – М., 1998. – С. 174–230.

2. Роулз Э. У. Эпистемология Дюркгейма: незамеченный аргумент / Энн Уорфилд Роулз // Социологическое обозрение. – М. : НИУ ВШЭ, 2014. – Т. 13. № 2 – С. 84–140.

3. Фюстель де Куланж Н.-Д. Гражданская община древнего мира / Н.-Д. Фюстель де Куланж ; пер. с фр. под ред. проф. Д. Н. Кудрявского. – С.-Пб. : 1906. – 495 с.

4. Щепановская Е. М. Методологические проблемы герменевтического изучения культуры [Электронный ресурс] / Е. М. Щепановская. – Режим доступа : <http://www.astrolingua.ru/PHILOS/germenevtika.htm>

Дубрівна Антоніна Петрівна

МІЖКУЛЬТУРНА ВЗАЄМОДІЯ УКРАЇНА – ІСПАНІЯ (НА ПРИКЛАДІ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ПРОЕКТУ «СПОРІДНЕНІ ДУШІ»)

На сучасному етапі розвитку цивілізації у зв'язку з розширенням міжкультурних зв'язків та взаємного обміну духовними та матеріальними цінностями між країнами питання міжкультурної взаємодії набуває актуального характеру. Інтеграційні процеси надають культурі, як важливому компоненту комунікації та гуманізації міжнародних зв'язків, провідної ролі. Тенденції сьогодення свідчать про зростання інтенсивності співробітництва у музейній сфері, між мистецькими організаціями, закладами творчої освіти. Також помітно підсилюється інтерес мисте-

цьких діячів до міжнародної культурно-мистецької співпраці, що збагачує соціокультурну сферу загального світового простору та стимулює цивілізаційний розвиток.

У контексті вище зазначеного культурно-мистецький проект «Спорідненні душі», який організовано на експозиційній платформі Національного музею Тараса Шевченка з 7 по 23 квітня 2017 р., демонструє позитивний приклад дієвої культурної дипломатії, важливого чинника інтеграційних процесів. Цей міжнародний проект здійснюється за підтримки Міністерства культури України, Посольства Іспанії в Україні, департаменту культури адміністрації провінції Арагон, ГО «Відновлення Донбасу», Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури, Національної спілки художників України.

Національний музей Тараса Шевченка, започатковуючи різноманітні акції та виставки, ставить своїм завданням зробити спадок Т. Шевченка надбанням світової скарбниці культури, широко розкриваючи на сучасному рівні добуток його творчості, роблячи їх зрозумілими та корисними не тільки українцям, а й представникам різних націй.

В основі проекту закладено ідею осмислення вічних загальнолюдських цінностей та проблем. Протягом історії людства, особливо в складні періоди, митці звертались до актуального, гостро соціального та національного матеріалу. Необхідно зазначити, що художній твір з вагомим історичним та національним підґрунтям виходить на загальносвітовий рівень, відбувається його проникнення в національно-соціальні глибини, що надає більшої потужності та виразності мистецькому добутку.

В культурному просторі України монументальною постаттю, що демонструє національну сутність, виступає Т. Шевченко – засновник критичного реалізму в українському мистецтві, твори якого характеризуються соціальною направленістю, національною самосвідомістю та гуманізмом, що надає їм інтернаціонального рівня актуальності. Особливе місце в іспанському мистецтві, зокрема в становленні реалістичного критичного методу, посідає творчість Ф. Гойї, який став одним з основоположників викривального мистецтва. Його мистецька діяльність проклала нові шляхи нещадному аналізу і розкриттю соціальних суперечностей. Між українським та іспанським геніями дуже багато спільного. Це не тільки схожий критичний погляд на відображення проблем суспільства, але й спорідненість у пошуковій роботі в галузі графічного мистецтва. Обидва митця, кожний у своїй країні, започаткували, розвивали та підняли на небувалий рівень техніку гравірування (офорт, акватинта). Аналіз близькості внутрішньої творчої філософії Ф. Гойї та Т. Шевченка, трагізму життєвого шляху, глибини талантів, а також над-

звичайної позачасової значимості й неперевершеного впливу на культури своїх країн спонукав до реалізації міжнародного культурно-мистецького проекту «Споріднені душі».

Унікальним в рамках проекту є проведення паралелі в досягненні спадку Тараса Шевченка та Франсіско Гойї, де вперше проаналізовано тотожність їх творчої складової. Важливою інновацією є здійснення трансчасового, транскультурного та транснаціонального поєднання України та Іспанії зр посередництвом образотворчого мистецтва, де своєрідним зв'язуючим елементом виступають абстрактні роботи сучасного скульптора Карлоса Гарсія Лаоса. Спорідненість у творчому погляді, актуальна проблематика, що розкривається у роботах трьох митців, представників різних країн та різних історичних площин, демонструє виняткову особливість художньої мови образотворчого мистецтва, як універсального засобу міжкультурної взаємодії.

Українське культурне поле стимулює зацікавленість ним зарубіжними митцями. У цьому процесі яскраво виділяється діяльність іспанського скульптора, дизайнера, суспільного діяча Карлоса Гарсія Лаоса, який живе і працює в м. Сарагоса, але вже не перший рік приїздить до України, де вивчає її традиції й побут, серцем вболіваючи за неї. У творчому доробку митець має низку українсько-іспанських культурно-мистецьких проектів («Abstracciones Encontradas», «8 міст», «R-evolution. Suprematism. Maydan», «Материнський інстинкт»), де виступає як автор, куратор та учасник, залучаючи до співпраці митців з України та Іспанії.

Культурно-мистецький проект «Споріднені душі» піднімає важливі теми – материнство, людяність, самотність, лицемірство, героїзм тощо. Вони розглядаються через творчий доробок Т. Шевченка, Ф. Гойї та Карлоса Гарсія Лаоса. Вагомим є те, що привертається увага до спорідненості етнічних особливостей, релігійних, політичних, філософських світоглядів різних країн, а також відбувається осмислення невпинності бурхливого потоку життя, важливості вічного, підкреслюється схожість людських проблем, незважаючи на національну приналежність та громадянство. Це робить значний внесок у глобальні процеси культурного об'єднання на основі поваги та толерантності до різних культур, слугує позитивним прикладом інтернаціонального співтовариства.

Отже, явище міжкультурної взаємодії є складним та суперечливим процесом, яке виступає об'єктивною історичною реальністю та охоплює всі сфери сучасного суспільства. Це відкриває нові можливості для розвитку культури, веде до співпраці між країнами, взаємного обміну цінностями та здобутками, а також поглиблює політичні, економічні, соціальні зв'язки.